

ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหาร ปีการศึกษา ๒๕๖๗

ข้อมูลพัฒฐาน

จังหวัดนครศรีธรรมราช

ข้อมูลพื้นฐานจังหวัดนครศรีธรรมราช

" เมืองประวัติศาสตร์ พระชาตุกงค่า
ชั่นฉั่ห์ธรรมชาติ แร่ธาตุอุดม เครื่องคอมสามกัตติย์
มากวัดมากศิลป์ ครบสันกุ่บู "

เมืองประวัติศาสตร์

เมืองประวัติศาสตร์ หมายถึง นครศรีธรรมราชเป็นดินแดนที่มีการตั้งถิ่นฐานอยู่อาศัยมาตั้งแต่สมัยประวัติศาสตร์และพัฒนาเป็นชุมชนขนาดใหญ่ขึ้นมาเป็นลำดับ ดังเห็นได้จากการขุดค้น ได้พบหลักฐานทางโบราณคดีที่ทึ่งเครื่องมือหินและกล่องมหะทึก โบราณสถานบ้านโนเคนและเขากาซึ่งปรากฏว่าอยู่อิฐผลของศาสนาพราหมณ์ พบศิลาเจารีกหุบเขาซึ่งอยู่อายุพุทธศตวรรษที่ ๑๑ ที่มีข้อความบูชาพระศิริ และจากศิลาเจารีกวัดเสมาเมืองพ.ศ.๑๓๑๘แสดงให้เห็นว่านครศรีธรรมราชเป็นศูนย์กลางของอาณาจักรศรีวิชัย

ในพุทธศตวรรษที่ ๑๙ สมัยอาณาจักรตามพรลิงค์ ภายใต้การปกครองของพระเจ้าศรีธรรมาราโศกราช นครศรีธรรมราชเจริญสูงสุดมีอำนาจปักธงครองครอบคลุมทั่วเมืองรายรอบถึงสิบสองเมืองเรียกว่าเมืองสิบสองนักษัตรนครศรีธรรมราช จึงเป็นรากใหญ่ศูนย์กลางการปกครองและศูนย์กลางการเผยแพร่พระพุทธศาสนา

พระราตุทองคำ

พระราตุทองคำ หมายถึง พระบรมราชู杰ดีย์นครศรีธรรมราช ที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ เป็นที่เคารพสักการะของพุทธศาสนิกชนทั่วโลก พระบรมราชู杰ดีย์องค์นี้มีขนาดใหญ่ และสูงส่งยิ่ง ส่วนปลีຍอดของพระบรมราชู杰ดีย์ท้องคำปิดประดับตกแต่ง มีน้ำหนักถึง ๘๐๐ ชั่ง เย็บร้อยรัดไว้ด้วยเส้นด้ายทองคำประดับอัญมณีมีค่า นานาชนิด กลีบบัวคำบัวหงายที่รองรับเปลี่ยงหงอนทองคำยังหุ้มไว้ด้วยแผ่นทองคำล้ำค่า "ปลีຍอดทองคำ" ส่วนบนสุดจึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้องค์พระบรมราชู杰ดีย์งามสง่ายิ่งขึ้น

ชั่นฉั่ห์ธรรมชาติ

ชั่นฉั่ห์ธรรมชาติ หมายถึง นครศรีธรรมราชมีทั้งลักษณะภูมิประเทศที่เป็นภูเขา และชายฝั่งทะเล จึงมีธรรมชาติที่สวยงามให้ชื่นชม ในอุทยานแห่งชาติเขาหลวง ป่าไม้ยังคงไว้ซึ่งความสมบูรณ์ เป็นแหล่งต้นน้ำมีน้ำตกอันดงงาม เช่น น้ำตกกรุงชิง น้ำตกในเขียว น้ำตกสีจีด มีถ้ำเขาวังทองที่มีก้อนหินลูกน้อยหน่า ชื่นชมธรรมชาติตลอดแนวชายทะเลที่ทั้งหาดทรายขาว ป่าโกงกาง เกาะ อ่าว แหลม และแก่งหิน มีชายหาดที่สวยงาม เช่น หาดหินงาม และหาดในเพลา

แร่ธาตุอุดม

แร่ธาตุอุดม หมายถึง นครศรีธรรมราชอุดมสมบูรณ์ด้วยแร่ธาตุชนิดต่าง ๆ มีทั้งยิปซัมชิ่งเป็นแร่ที่มีมูลค่ามากที่สุดในนครศรีธรรมราช พบรากในอำเภอทุ่งใหญ่และฉวาง แหล่งแร่ดีบุกพบในหลายอำเภอใช้ประโยชน์ในการทำภาชนะบรรจุอาหาร สีทาบ้าน ทำแก้วเนื้อหิน แร่วุลแฟร์มพบบริเวณเดียวกับแร่ดีบุก ใช้ทำไส้หลอดไฟฟ้า นอกจากนี้ยังมีแร่อื่น ๆ อีก เช่น พลวงแบ็โรทิดินขาวเหล็ก บอลเคลอร์

เครื่องถม

เครื่องถม หมายถึง เครื่องถมของนครศรีธรรมราชมีชื่อเสียงมาตั้งแต่สมัยอยุธยาเครื่องราษฎร์โภคหั้งหลายล้วนแต่เป็นเครื่องถมจากนครศรีธรรมราช ถมนรมควายมีทั้งถมเงินและถมทองประดิษฐ์เป็นผลิตภัณฑ์ประเภทขันน้ำพานรอง กรอบรูป ถาด ตะลับแป้ง ตะลับบุหรี่ กระเบ้าถือสตรี เข็มกลัดกำไล และอื่น ๆ

สามกษัตริย์ หมายถึง สายสร้อยสามกษัตริย์ ประกอบด้วยทอง นาค และเงิน จัดเป็นเครื่องประดับที่เป็นเอกลักษณ์ของนครศรีธรรมราช

มากวัด มากศิลป์

มากวัด หมายถึง นครศรีธรรมราชมีวัดมากกว่า ๖๐๐ วัด

มากศิลป์ หมายถึง ศิลปหัตถกรรมของนครศรีธรรมราชมีมากกว่าจังหวัดอื่นในภาคใต้ มีทั้งแกะสลักไม้ แกะหนัง จักสานย่านลิพดา สถานพัดใบพ้อ สถานเสือกระจูด ทำเครื่องปั้นดินเผา เครื่องถมเงินและถมทองและเครื่องประดับเงิน

ครบลืนกุ้งปู

ครบลืนกุ้งปู หมายถึง นครศรีธรรมราชอุดมสมบูรณ์ด้วยพืชพันธุ์รัญญาหารเป็นอู่ข้าวอุ่น อาหารการกินของนครศรีธรรมราชจึงมีทุกฤดูกาล มีทั้งทำนาข้าว สวนผลไม้ อาหารทะเลสดทุกชนิด

ประวัติความเป็นมา “จังหวัดนครศรีธรรมราช”

นครศรีธรรมราช เป็นเมืองโบราณที่มีความสำคัญทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และศาสนามากที่สุดเมืองหนึ่ง ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นครศรีธรรมราชมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางมาไม่น้อยกว่า ๑๕๐๐ ปีมาแล้ว หลักฐานทางโบราณคดี และหลักฐานทางเอกสารที่ปรากฏในขณะนี้ยืนยันได้ว่านครศรีธรรมราช มีกำเนิดมาแล้วตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ ๗ เป็นอย่างน้อย

จาก ประวัติศาสตร์อันยาวนานแห่งนครศรีธรรมราช สามารถประมวลได้ว่า “นครศรีธรรมราช”ได้ปรากฏชื่อในที่ต่างๆ หลายชื่อตามความรู้ความเข้าใจที่สืบทอด กันมา และสำเนียงภาษาของชนชาติต่าง ๆ ที่เคยเดินทางผ่านในระยะเวลาที่ต่างกัน เช่น ตามพลิคคุ ตามพรลิคคุ มัทธาลิคคุ ตามพลิคเกศวร โโยลิง โพลิง เชี่ยห์โหัวโลแคน (Locae) สิริธรรมนคร ศรีธรรมราช ลิกอร์ (Ligor) ละคอน คิวตุตอน สุวรรณบุรุษ ปากลีบุตร (Pataliputra) และเมืองนคร เป็นต้น

คำว่า “นครศรีธรรมราช” น่าจะมาจากสร้อยพระนามของปฐมกษัตริย์ผู้ครองนครศรีธรรมราช คือพระเจ้าศรีธรรมราชาโศกราช คำนี้แปลความได้ว่า “นครอันงานส่งแห่ง พระราชาผู้ทรงธรรม” และธรรมของราชาแห่งนครนี้ก็คือ ธรรมแห่งพระพุทธศาสนา

ถ้าจะลำดับความเป็นมาของนครศรีธรรมราช จากหลักฐานโบราณคดี และประวัติศาสตร์ที่สืบคันได้ในขณะนี้ พบว่ามีภูมิหลังอันยาวนานนับตั้งแต่ยุคหินกลางในราว ๔,๓๕๐-๑,๐๐๐ ปีที่ล่วงมา จากหลักฐานมีการพบเครื่องหินที่มีตัวขوانยาวใหญ่ (บางคนเรียกว่าระนาดหิน) ที่อำเภอท่าศาลา ในยุคโลหะได้พบหลักฐานทางโบราณคดี คือ กลองโหรทีกสำริด ๒ ใบ ที่บ้านเกตุภายใน ตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง และที่คลองคุดด้วน อำเภอฉวาง

นอกจากนี้ ในบริเวณพื้นที่อำเภอสิชลปัจจุบัน ยังมีร่องรอยโบราณสถาน และโบราณวัตถุเกี่ยวนেื่องในศาสนาพราหมณ์ ซึ่งมีอายุเก่าแก่ที่สุดในนครศรีธรรมราช เช่น พระพุทธรูปสำริด ศิลปแบบอมราวดีของอินเดีย และเตียรพระพุทธรูปศิลปแบบคุปตะอินเดีย เป็นต้น จากหลักฐานเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า ในช่วงนี้นครศรีธรรมราชได้รับอิทธิพลวัฒนธรรมจากอินเดียอย่างมากมาย ทั้งในด้านศาสนา ความเชื่อ อักษร ภาษา ประเพณี และการปกครอง จนกลายเป็นพื้นฐานวัฒนธรรม นครศรีธรรมราชมาถึงปัจจุบันนี้

พุทธศตวรรษที่ ๗-๑๙ เป็นช่วงที่นครศรีธรรมราชมีความเจริญรุ่งเรืองสูงสุด ภายใต้การปกครองของราชวงศ์ศรีธรรมราชาโศกราช ปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองน่าจะ เนื่องมาจากการเป็นสถานีการค้าสำคัญของคาบสมุทรไทยเป็นจุดพักถ่าย ซึ่งสินค้าระหว่างตะวันออกกับตะวันตกที่ดีที่สุดในเวลานั้น ประกอบกับบริเวณหาดทรายแก้วอันเป็นศูนย์กลางของชุมชน เป็นที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธองค์ความศรัทธาและความเลื่อมใสในบรรพุทธศาสนา จึงเป็นปัจจัยสำคัญให้ผู้คนจากทุกสารทิศในภาคใต้เข้ามาตั้งถิ่นฐานในนครศรีธรรมราชอย่างหนาแน่นในราว พ.ศ. ๑๗๐๐ เชษ ราชวงศ์ศรีธรรมราชาโศกราชก็สามารถจัดการปกครองหัวเมืองรายรอบได้สำเร็จถึง ๑๒ เมือง เรียกว่า “เมืองสิบสองนักษัตร” คือ

๑. เมืองสายบุรี	ตราหมู	๒. เมืองปัตตานี	ตราไว
๓. เมืองกลันตัน	ตราเสือ	๔. เมืองปาหัง	ตรากระต่าย
๕. เมืองไทรบุรี	ตราญี่ปุ่น	๖. เมืองพัทลุง	ตราญี่ปุ่น
๗. เมืองตรัง	ตราหม้า	๘. เมืองชุมพร	ตราแพะ
๙. เมืองปั้นทายสมอ (ยะรัง)	ตราลิง	๑๐. เมืองสระอุเลา (สงขลา)	ตราไก่
๑๑. เมืองตะกั่วป่า ถลาง	ตราหมา	๑๒. เมืองกระบุรี	ตราหมู

จากหลักฐานด้านนเมืองครศีรธรรมราช ด้านประบรมราตนครศีรธรรมราช ตลอดถึงวรรณกรรมเรื่องพระนิพพานสูตรทุกสำนวน ต่างยืนยันให้เห็นอย่างชัดเจนถึงความรุ่งเรืองในศาสตร์ของนครศีรธรรมราช ในยุคดังกล่าวและสามารถควบคุมหัวเมืองอื่น ๆ ได้ทั่วถึงภาคสมุทร มีเสนียานุภาพเกรียงไกรถึงขนาดกรีฑาท้าฟ้าไปตีลังกาถึงสองครั้ง

เนื่องสืบอื่นไดราชวงศ์ศรีธรรมราชาโคกราช ไดสถาปนาพระพุทธศาสนา ลัทธิลังกาวงศ์ ขึ้นอย่างมั่นคงในนครศีรธรรมราช มีการบูรณะพระเจดีย์เดิมให้เป็นทรงระฆังคว่ำอันเป็นศิลปะลังกา จนนครศีรธรรมราชาลายเป็นศูนย์กลางวัฒนธรรม เป็นเมืองแม่แห่งวัฒนธรรมที่ไดถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมไปยังหัวเมืองอื่น ๆ รวมทั้งสุโขทัยซึ่งในเวลานั้นเพิ่งเริ่มก่อตัวขึ้นเป็นราชธานีทางภาคเหนือตอนล่างใหม่ ๆ

ในช่วงแรกของการตั้งกรุงรัตนโกสินทร์เป็นราชธานี คือ สมัยสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ไดแต่งตั้งอุปราช (พัฒน์) บุตรเขยของพระเจ้านครศีรธรรมราช (หนู) ขึ้นเป็น "เจ้าพระยานครศีรธรรมราช" เจ้าพระยานคร นครศีรธรรมราช (พัฒน์) รับราชการมาจนถึงปลายรัชสมัยรัชกาลที่ ๒ จึงได้กราบทูลลาออกจากตำแหน่งด้วยเห็นว่า ชาวภาคมากแล้ว พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย จึงไดโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งพระบริษัท ภูเบศร ผู้ช่วยราชการเมืองนครศีรธรรมราชเป็นเจ้าเมืองนครศีรธรรมราช ต่อมาระทำการดีความชอบในการ จนได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพระยานครศีรธรรมราช คนที่ว่าไปรู้จักในนาม "เจ้าพระยานครน้อย"

เจ้าพระยานครศีรธรรมราช (น้อย) ตามหลักฐานทางราชการ กล่าวว่า เป็นบุตรเจ้าพระยานครศีรธรรมราช (พัฒน์) แต่คนที่ว่าไปทราบกันว่าเป็นโอรสพระเจ้ากรุงธนบุรี

เจ้าพระยานครศีรธรรมราชผู้นี้ มีความสามารถ ไดปรับปรุงหัวเมืองลาย ไดสร้างระบบเป็นนักการทุตที่สำคัญคนหนึ่ง โดยเฉพาะการเจรจาภักดีกับอังกฤษในสมัยรัชกาลที่ ๒-๓ ไดทำให้มีการศึกษาและฝึกอบรมในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นอกจากนี้เจ้าพระยานครศีรธรรมราช (น้อย) ยังเป็นผู้มีฝีมือในการช่างหัตถศิลป์ งานหัตถศิลป์ที่มีชื่อเสียง เช่น ฝีมือในทางการต่อเรือจนไดรับสมญาว่าเป็น "นาวีสถาปนิก" และในสมัยรัชกาลที่ ๔ เจ้าพระยานครศีรธรรมราช (น้อย) ที่ได้ถ่ายพระแท่นบนตะหง่าน และพระราชทานถมอีกด้วย

ภายหลังที่เจ้าพระยานครศีรธรรมราช (น้อย) ถึงแก่สวรรคาลัย เจ้าเมืองนครศีรธรรมราชคนถัดมา คือ เจ้าพระยานครศีรธรรมราช (น้อยยกลา) ผู้บุตรไม่เข้มแข็งเท่าที่ควรเป็นเหตุให้หัวเมืองกระด่างกระเดื่อง พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ไดทรงแก้ไขจัดการปกครองหัวเมืองปักชีใต้ โดยให้มีการปกครองเป็นมณฑลนครศีรธรรมราชจึงเป็นมณฑลหนึ่งของประเทศไทย โดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระยาสุขุมนัยวนิต (ปั้นสุขุม) เป็นข้าหลวงเทศบาลมณฑลนครศีรธรรมราช ในพ.ศ. ๒๔๓๙

ในช่วงพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้มีการเปลี่ยนแปลงการบริหารราชการแผ่นดินด้านการปกครองหัวเมืองอีกรั้งหนึ่งในรัชกาลนี้ โปรดฯ ให้มีการแต่งตั้งตำแหน่งอุปราชปักชีใต้ขึ้น เพื่อปกครองหัวเมืองปักชีให้ทั้งหมดในการนี้ไดทรงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งสมเด็จเจ้าฟ้ายุคลทิมพร กรมหลวงลพบุรี รามศรี ดำรงตำแหน่งอุปราชปักชีใต้

จนกระทั่งได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี พ.ศ. ๒๔๗๕ จึงได้ยุบมณฑลนครศีรธรรมราชลงเป็นจังหวัดหนึ่งของราชอาณาจักรไทย และดำรงฐานะดังกล่าวเรื่อยมาจนปัจจุบัน

ด้วยเหตุที่นครศีรธรรมราชมี ประวัติอันยาวนานมาก ก่อนกรุงสุโขทัย ซึ่งถือว่าเป็นราชธานีแรกของไทย มีความเจริญรุ่งเรืองทางพุทธศาสนา และศาสนาพราหมณ์มาก่อนศิลปวัฒนธรรม เช่น ประติมากรรม สถาปัตยกรรม จิตรกรรม ช่างฝีมือพื้นบ้าน การละเล่น และ ขนบธรรมเนียมประเพณีอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมจึงมีมาก ซึ่งชาวเมืองยังยึดถือปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบัน นครศีรธรรมราชจึงมีอารยธรรมและศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ ของชาติบ้านเมืองมานานกว่า ๑๐๐ ปี ที่มาจากการทั่งปัจจุบันนี้

ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับประชากรจังหวัดนครศรีธรรมราช

อำเภอ/กิ่งอำเภอ	จำนวนประชากร			รวมทั้งจังหวัด/ อำเภอ	จำนวนบ้าน ทั้งจังหวัด
	ชาย	หญิง	รวม		
จังหวัดนครศรีธรรมราช	๗๗๑,๕๓๐	๗๔๘,๙๐๓	๑,๕๑๐,๔๓๓	๑,๕๑๐,๔๓๓	๕๖๕,๕๐๘
๑. อำเภอเมือง					
เทศบาลนครนครศรีธรรมราช	๗๙,๒๐๙	๗๙,๗๙๙	๑๕๘,๙๙๙	๒๗๒,๕๑๒	๕๙,๐๔๔
เทศบาลตำบลท่าแพ	๔๘,๕๓๙	๔๔,๒๕๓	๙๒,๗๙๒		๔๕,๘๗๘
เทศบาลตำบลปากน้ำคร	๒,๐๑๕	๒,๑๐๒	๔,๑๑๗		๑,๒๖๖
เทศบาลตำบลบางจาก	๓,๗๙๙	๓,๑๔๓	๖,๙๔๒		๑,๙๔๒
๒. อำเภอพรหมคีรี					
เทศบาลตำบลหนองหงส์	๑๓,๔๗๐	๑๒,๖๗๗	๒๕,๑๔๗	๒๗,๓๐๗	๕,๐๐๕
เทศบาลตำบลพรหมโลก	๓,๓๑๖	๓,๑๔๒	๖,๔๕๘		๒,๕๘๗
๓. อำเภอลานสกา					
เทศบาลตำบลลานสกา	๑๙,๐๔๒	๑๐,๐๖๘	๒๙,๐๖๘	๓๗,๔๑๐	๗,๑๗๓
๔. อำเภอฉวาง					
เทศบาลตำบลฉวง	๒๖,๕๓๙	๒๖,๐๔๖	๕๒,๕๘๕	๕๔,๕๘๐	๑๙,๙๔๖
เทศบาลตำบลไมเรียง	๑,๒๗๗	๑,๒๖๐	๒,๕๓๗		๑,๒๖๐
เทศบาลตำบลจันดี	๓,๕๔๖	๓,๔๙๙	๖,๐๔๕		๓,๙๔๕
๕. อำเภอพิปุล					
เทศบาลตำบลพิปุล	๘,๙๖๗	๘,๒๒๐	๑๖,๒๒๐	๑๖,๔๘๗	๓,๐๘๗
เทศบาลตำบลเข้าพระ	๑,๓๒๙	๑,๔๒๕	๒,๗๕๔		๑,๓๒๙
๖. อำเภอเขียวรีใหญ่					
เทศบาลเขียวรีใหญ่	๒๐,๗๒๒	๑๐,๗๐๖	๒๐,๗๐๖	๒๐,๔๒๘	๕,๗๑๐
๗. อำเภอชะواด					
เทศบาลตำบลชะowaด	๔๑,๐๔๓	๔๑,๗๐๗	๘๒,๗๔๐	๘๒,๔๗๔	๑๐,๗๖๓
๘. อำเภอท่าศาลา					
เทศบาลตำบลท่าศาลา	๔๕,๒๗๖	๔๕,๐๔๗	๙๐,๒๒๓	๙๐,๔๗๖	๑๖,๐๔๗
๙. อำเภอทุ่งสง					
เทศบาลตำบลทีวัง	๗,๐๒๓	๗,๙๙๑	๑๕,๐๑๔	๑๕,๖๒๕	๔,๗๖๘
เทศบาลเมืองทุ่งสง	๑๙,๐๖๑	๑๙,๔๕๒	๓๙,๕๑๓		๖,๑๖๐
๑๐. อำเภอนาบอน					
เทศบาลตำบลนาบอน	๑๒,๐๐๑	๑๒,๓๔๒	๒๔,๓๔๒	๒๔,๗๗๔	๕,๔๑๐

ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหาร ปีการศึกษา ๒๕๖๗

อำเภอ/กิ่งอำเภอ	จำนวนประชากร			รวมทั้งจังหวัด/ อำเภอ	จำนวนบ้าน	จำนวนบ้าน ทั้งจังหวัด
	ชาย	หญิง	รวม			
๑๑. อำเภอทุ่งใหญ่ เทศบาลตำบลท่าယาง	๓๔,๕๑๙ ๒,๕๑๑	๓๔,๙๑๖ ๒,๗๑๒	๖๘,๔๓๗ ๕,๒๓๓	๗๔,๖๖๗ ๕,๘๕๗	๒๓,๔๗๒ ๒,๙๗๐	๒๖,๕๖๗
๑๒. อำเภอปากพนัง เทศบาลตำบลปากพนัง	๓๙,๙๐๐ ๙,๗๑๑	๓๙,๙๙๐ ๙,๙๕๖	๗๙,๙๙๐ ๙,๙๕๖	๗๙,๙๙๐ ๙,๙๕๖	๒๕,๓๓๑ ๙,๗๕๐	๓๑,๙๙๐
๑๓. อำเภอร่อนพิบูลย์ เทศบาลตำบลร่อนพิบูลย์ เทศบาลตำบลหินตก เทศบาลเข้าชุมทอง	๓๐,๖๓๖ ๓,๗๗๗ ๔,๒๘๕ ๒,๑๖๑	๓๐,๘๐๓ ๔,๑๓๗ ๔,๒๕๔ ๒,๒๗๕	๖๐,๔๓๙ ๗,๑๓๗ ๘,๒๕๔ ๔,๒๗๕	๖๒,๓๓๐ ๗,๕๗๗	๑๙,๔๗๓ ๓,๑๖๓ ๒,๙๓๗ ๑,๓๑๗	๒๖,๗๗๙
๑๔. อำเภอสีชล เทศบาลตำบลสีชล	๔๐,๖๑๕ ๓,๔๗๙	๔๐,๗๗๓ ๓,๖๔๗	๘๐,๗๙๘ ๓,๖๔๗	๘๘,๙๕๓ ๓,๖๔๗	๒๗,๗๓๐ ๓,๗๗๔	๓๑,๕๐๔
๑๕. อำเภอชนอม เทศบาลตำบลห้องเนียน เทศบาลตำบลชนอม	๑๐,๑๐๒ ๒,๗๙๑ ๒,๒๐๖	๑๐,๒๖๗ ๒,๗๙๗ ๒,๒๕๗	๒๐,๓๖๙ ๕,๕๙๐ ๔,๔๕๗	๒๐,๓๖๙ ๕,๕๙๐	๓๐,๔๗๒ ๓,๑๖๕ ๒,๓๖๗	๓๔,๕๕๓
๑๖. อำเภอหัวไทร เทศบาลตำบลเกาะเพชร เทศบาลตำบลหัวไทร เทศบาลตำบลหนองน้ำสตน	๒๓,๒๙๕ ๓,๔๗๔ ๒,๑๗๓ ๔,๗๗๔	๒๓,๓๑๕ ๓,๓๙๕ ๒,๑๗๓ ๔,๒๐๐	๔๖,๖๑๐ ๖,๘๖๙ ๔,๓๗๖ ๘,๒๐๐	๔๖,๖๑๐ ๖,๘๖๙	๖๖,๑๙๙ ๑,๐๖๑ ๑,๙๗๔ ๑,๓๖๗	๖๓,๘๙๖
๑๗. อำเภอบางขัน	๒๓,๘๕๙	๒๓,๘๘๖	๔๗,๘๔๕	๔๗,๘๔๕	๑๖,๑๕๙ ๑,๗๔๙	๑๖,๑๕๙
๑๘. อำเภอถ้ำพรรณรา	๙,๖๒๘	๙,๖๔๙	๑๙,๒๗๙	๑๙,๒๗๙	๗,๒๗๙ ๑,๒๗๙	๗,๒๗๙
๑๙. อำเภอจุฬารัตน์	๑๕,๖๒๙	๑๖,๑๐๔	๓๑,๗๓๓	๓๑,๗๓๓	๑๐,๓๙๐	๑๐,๓๙๐
๒๐. อำเภอพระพรหม	๒๑,๘๑๕	๒๑,๓๗๒	๔๒,๑๘๗	๔๒,๑๘๗	๑๕,๖๙๕ ๑,๗๙๗	๑๕,๖๙๕
๒๑. อำเภอเฉลิมพระเกียรติ	๑๑,๓๑๙	๑๑,๔๖๘	๒๒,๗๘๗	๒๒,๗๘๗	๗,๖๙๐ ๑,๗๙๐	๑๐,๔๗๐
๒๒. อำเภอโนนพิพิฒ	๑๖,๗๕๗	๑๖,๗๘๖	๓๓,๕๔๓	๓๓,๕๔๓	๑๖,๖๑๖ ๑,๖๑๖	๑๖,๖๑๖
๒๓. อำเภอช้างกลาง	๑๔,๖๙๔	๑๔,๒๑๔	๒๙,๘๐๘	๒๙,๘๐๘	๑๐,๗๔๙ ๑,๗๔๙	๑๐,๗๔๙

ที่มา : ประกาศสำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง (ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๑)

แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

จังหวัดนครศรีธรรมราช

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

๑. การกำหนดตำแหน่งและทิศทางการพัฒนาจังหวัด

จากการอบรมนโยบายและศักยภาพ โอกาส ข้อจำกัด จังหวัดนครศรีธรรมราชจึงกำหนดตำแหน่งและทิศทางการพัฒนาจังหวัด โดยกำหนดวิสัยทัศน์จังหวัดนครศรีธรรมราชว่า “นครแห่งอารยธรรม น่าอยู่ น่าเที่ยว การเกษตรและอุตสาหกรรมยั่งยืน”

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

(๑) วิสัยทัศน์ (Vision) “นครแห่งอารยธรรม น่าอยู่ น่าเที่ยว การเกษตรและอุตสาหกรรมยั่งยืน” โดยมีคำนิยามวิสัยทัศน์ ดังนี้

คำจำกัดความ	หมายถึง
นครแห่งอารยธรรม	นครศรีธรรมราชเมืองที่มีความหลากหลายทางศาสนา พลเมืองอยู่ร่วมกันอย่างเอื้ออาทร มีแหล่งบ่มเพาะบุคลากรด้วยด้วยสถาบันการเรียนรู้ทั้งในและนอกระบบ และมีประเพณีวัฒนธรรมที่สืบทอดอย่างยาวนาน
น่าอยู่ น่าเที่ยว	เมืองที่ปลดภัยจากอาชญากรรม อุบัติภัย ภัยพิบัติทางธรรมชาติ ชุมชนเข้มแข็ง เป็นที่อยู่อาศัยขั้นดี และประชาชนมีความสุข มีสุขภาพอนามัยดี ชุมชนมีความมั่นคงทางอาหารสูง เป็นเมืองอาหารปลอดภัย เมืองสีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เมืองพลังงานสะอาด เมืองที่มีการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ น้ำ การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เมืองที่มีระบบสาธารณูปโภค ระบบคมนาคมที่เชื่อมโยงทั้งทางบก ทางราง ทางน้ำ ทางอากาศอย่างครบวงจร ระบบโลจิสติกส์ได้มาตรฐาน ประชาชนมีความเป็นเจ้าบ้านที่ดี และเป็นคนมีอัธยาศัยไมตรีที่ดี เป็นเมืองแห่งท่องเที่ยวที่อบอุ่น
การเกษตรและอุตสาหกรรมยั่งยืน	นครศรีธรรมราชมีฐานเศรษฐกิจเข้มแข็งจากภายในจังหวัด เป็นแหล่งการผลิตทางการเกษตรที่มีความสมดุลของระบบนิเวศ และสภาพแวดล้อม มุ่งเน้นการผลิตที่มีคุณภาพปลอดภัย มีมาตรฐาน และเพิ่มนูกล่า ตรงตามความต้องการของผู้บริโภค และนำวัตถุรวมเทคโนโลยีอันทันสมัยมาประยุกต์ใช้ ส่งผลให้เกษตรกร ประชาชนชาวจังหวัดนครศรีธรรมราช มีงาน อาชีพ รายได้ การบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานการผลิตทางการเกษตรที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในเรื่อง ดิน น้ำ และระบบชลประทาน รวมทั้งการจัดสรรที่ดินทำกิน เป็นเมืองที่เน้นการจัดการด้านการส่งเสริมการผลิตพืช สัตว์ ประมง การพัฒนาศักยภาพเกษตรกรสู่ Smart Farmer การพัฒนาองค์กรเกษตรกร ให้เข้มแข็งการบริหารจัดการฟาร์มสู่ Smart Farm ระบบการวางแผนการผลิต เพื่อการสร้างมูลค่าผ่านการแปรรูปและการพัฒนาตลาดสินค้าเกษตร ที่มีความยั่งยืนและเชื่อมโยงเครือข่ายด้านการตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ มีการแปรรูปเพิ่มคุณค่า มูลค่าสินค้าเกษตรสร้างผลตอบแทนเชิงเศรษฐกิจ และการประยุกต์ใช้นวัตกรรมด้านการเกษตรคุณภาพ มีปัญญาท่องถิ่นเศรษฐกิจเติบโตจากการท่องเที่ยว เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ นิเวศน์ป่าเขา และทางทะเล และการท่องเที่ยวทางพุทธศาสนา เศรษฐกิจจากฐานการค้า การลงทุน การบริการ และอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ที่เติบโต และแข็งขันได้

(๒) จุดยืนการพัฒนาของจังหวัด (Positioning) จากข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัด และกำหนดทิศทางการพัฒนาอยู่ที่ศาสตร์ในภาพรวมของจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้กำหนดจุดยืนการพัฒนาของจังหวัด ๓ ประเด็น ดังนี้

๑. เมืองสีบ้านศิลปวัฒนธรรม สงบสุข น่าเที่ยว
๒. เมืองเกษตรนวัตกรรม และอุตสาหกรรมสีเขียว
๓. ศูนย์กลางการคมนาคมขนส่ง และกระจายสินค้าของภาคใต้

(๓) เป้าประสงค์รวม (วัตถุประสงค์) (Objective)

๑. เพิ่มรายได้จากการเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว ยกระดับมาตรฐานคุณภาพ
๒. ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีการสืบสานอย่างต่อเนื่อง
๓. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน
๔. ประชาชนยึดหลักธรรมาภิบาลในการดำเนินชีวิต และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๔) ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue)

๑. การบริหารจัดการเกษตรและอุตสาหกรรมสู่มาตรฐานครบทั้งระบบ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒. การพัฒนาการท่องเที่ยวบนพื้นฐานธรรมาภิบาล ธรรมชาติ และศิลปวัฒนธรรม
๓. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๔. การพัฒนาคน ชุมชน และสังคมให้น่าอยู่ เชื้อแข็ง มั่นคงตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าหมายการพัฒนา	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน		เป้าหมายรายปี			
		๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑. เพิ่มรายได้จากการเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว โดยควบคู่กับการยกระดับมาตรฐานคุณภาพ	๑.๑ รายได้จากการเกษตรที่ใช้เทคโนโลยีนวัตกรรม เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี	N/A	N/A	๕	๕	๕	๕
	๑.๒ รายได้จากการท่องเที่ยวเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี	N/A	N/A	๕	๕	๕	๕
	๑.๓ ร้อยละของแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการเตรียมความพร้อมและผ่านการรับรองมาตรฐาน GAP ร้อยละ ๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐
	๑.๔ จำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่มาตรฐานอินทรีย์ Organics ๒๔ แปลง/ฟาร์ม	๒๑	๒๑	๒๑	๒๒	๒๓	๒๔
	๑.๕ รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๕ ต่อปี	N/A	N/A	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕

ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหาร ปีการศึกษา ๒๕๖๗

เป้าหมายการพัฒนา	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน		เป้าหมายรายปี			
		๒๕๖๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๒. ศิลปวัฒนธรรม และ ประเพณีมีการสืบสานอย่างต่อเนื่อง	๒.๑ ระดับความสำเร็จ ของการดำเนินงานศิลปวัฒนธรรมและประเพณีสืบสานอย่างต่อเนื่อง	ระดับ๕	N/A	*ระดับ๕	ระดับ๕	ระดับ๕	ระดับ๕
๓. ทรัพยากรัฐธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมได้รับ การจัดการอย่างมี ประสิทธิภาพและยั่งยืน	๓.๑. ร้อยละของพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒	N/A	N/A	๒	๒	๒	๒
	๓.๒ ร้อยละของขยะมูลฝอยที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๓๐	N/A	N/A	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐
	๓.๓ ร้อยละของการใช้พลังงานลดลง ร้อยละ ๓	N/A	N/A	๓	๓	๓	๓
๔. ประชาชนยึดหลัก ธรรมาภิบาลในการดำเนิน ชีวิต และมีคุณภาพ ชีวิตที่ดีขึ้น	๔.๑ ต้นที่ชี้วัดคุณภาพชีวิต และความสุขมวลรวมของประชาชนเพิ่มขึ้น ปีละ ๒๓ หมู่บ้าน	๑๓๘	N/A	๒๓	๒๓	๒๓	๒๓

* พิจารณาจากระดับความสำเร็จของการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ปลูกฝังให้ประชาชนรักศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น โดยเน้นกิจกรรมการสืบสาน สืบทอด ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีของทุกองค์กรอย่างต่อเนื่องและมีส่วนร่วม

ระดับคะแนน ๑ จัดประชุมเพื่อรวบรวมกิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวข้องกับประเพณี ศิลปวัฒนธรรม กำหนด เป็นแผนปฏิบัติการด้านศิลปวัฒนธรรม และประเพณี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ และกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนของตัวชี้วัดผลสำเร็จต่างๆ

ระดับคะแนน ๒ ดำเนินกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีได้ครบถ้วน ร้อยละ ๑๐๐

ระดับคะแนน ๓ มีรายงานสรุปผลการดำเนินงานแต่ละกิจกรรม/โครงการจากหน่วยงานที่ดำเนินการได้ครบถ้วน

ระดับคะแนน ๔ สรุปประเมินผลสำเร็จในภาพรวมของแผนปฏิบัติการฯ ตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ได้อย่างชัดเจน พร้อมอภิปรายผล และปัญหาอุปสรรค ข้อเสนอแนะในภาพรวม

ระดับคะแนน ๕ จัดประชุมสัมมนาผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และสามารถกำหนดแนวทางการสร้างความยั่งยืนด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี เพื่อเสนอผู้บริหารกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดต่อไป

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑

การบริหารจัดการเกษตรและอุตสาหกรรมสู่มาตรฐานครบทั้งระบบ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑. เป้าประสงค์ของการพัฒนา

๑.๑ เป็นเมืองเกษตรสุขภาพ เกษตรคุณภาพ เกษตรนวัตกรรม ท่องเที่ยวเกษตร และเกษตรอุตสาหกรรมสีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

เป้าหมายการพัฒนา	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๔ ปี	ข้อมูลพื้นฐาน		เป้าหมายรายปี			
		๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๒.๑ เป็นเมืองเกษตร สุขภาพ เกษตรคุณภาพ เกษตรนวัตกรรม ท่องเที่ยวเกษตร และเกษตรอุตสาหกรรมสีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ	๒.๑.๑ จำนวนผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีนวัตกรรม/๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑
๒.๑.๒ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการผลิตภัณฑ์ที่ใช้เทคโนโลยีนวัตกรรม/ร้อยละ ๒๕	N/A	N/A	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕	
๒.๑.๓ จำนวนแหล่งน้ำชุมชนที่เพิ่มขึ้น	๓๓	๑๐	๒๗	๓๓	๙	๙	
๒.๑.๔ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งได้รับการปรับปรุงและพัฒนา	๔	๔	๔	๔	๔	๔	
๒.๑.๕ ร้อยละของแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการเตรียมความพร้อมและผ่านการรับรองมาตรฐาน GAP/ร้อยละ ๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	
๒.๑.๖ จำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการเตรียมความพร้อมสู่มาตรฐานอินทรีย์ Organics/๒๕ แปลง	๒๑	๒๑	๒๑	๒๑	๒๑	๒๑	
๒.๑.๗ ร้อยละ ๕ ของสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว/ร้อยละ ๕	๕.๑๙	๕.๐๐	๕.๐๐	๕.๐๐	๕.๐๐	๕.๐๐	

ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหาร ปีการศึกษา ๒๕๖๗

๓. กลยุทธ์

๓.๑ พัฒนาสินค้าเกษตร บริหารจัดการน้ำและบริการทางการเกษตร การเรียนรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรม

๓.๒ พัฒนาระบบการท่องเที่ยวเกษตรที่ได้มาตรฐานบันปัจจัยพื้นฐานด้านการเกษตรที่มีคุณภาพ

๓.๓ พัฒนากระบวนการผลิต การเก็บเกี่ยว การเก็บรักษา การแปรรูป และพัฒนาผลผลิตต่อยอดเป็นเกษตรอุตสาหกรรมก้าวหน้าแบบครบวงจรอย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๔ สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ องค์กรชุมชน กลุ่มเกษตรกร พ่อค้าในการผลิต การตลาด และการกระจายสินค้าทางการเกษตร

๓.๕ พัฒนาระบบโลจิสติกส์ รองรับการเป็นเมืองศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งและกระจายสินค้าทางการเกษตร

๓.๖ ส่งเสริมสถานประกอบการอุตสาหกรรมของจังหวัดให้พัฒนากระบวนการผลิตที่มีมาตรฐานและเป็นอุตสาหกรรม นวัตกรรมสีเขียว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒

การพัฒนาการท่องเที่ยวบนพื้นฐานธรรมาธิ ธรรมชาติ และศิลปวัฒนธรรม

๑. เป้าประสงค์ของการพัฒนา

- ๑.๑ เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว
- ๑.๒ แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐาน
- ๑.๓ เพิ่มศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

๒. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

เป้าหมายการพัฒนา	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๔ ปี	ข้อมูลพื้นฐาน		เป้าหมายรายปี			
		๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๒.๑ เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว	๒.๑.๑ ร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น/ร้อยละ ๑๕	N/A	N/A	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕
๒.๒ แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐาน	๒.๒.๑ จำนวนแหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาให้ได้มาตรฐาน/๘ แห่ง	๓	N/A	๒	๒	๒	๒
๒.๓ เพิ่มศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว	๒.๓.๑ จำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ/ไม่น้อยกว่า ๔๐๐ คน	๒๐๐	N/A	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

๓. กลยุทธ์

- ๓.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน พื้นที่ แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ที่ได้มาตรฐาน
 - ๓.๑.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน พื้นที่ แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว ที่ได้มาตรฐาน
 - ๓.๑.๒ พัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย เสริมสร้างโอกาสและศักยภาพ การแข่งขัน ในตลาดการท่องเที่ยว
 - ๓.๑.๓ พัฒนาระบบการบริหารจัดการการและสื่อสารการตลาดท่องเที่ยวเชิงรุก ภายใต้ชื่อ นครสองธรรม "ธรรมะและธรรมชาติ"
 - ๓.๑.๔ พัฒนาศักยภาพและยกระดับคุณภาพบุคลากร แรงงานรองรับการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน เกิดความประทับใจแก่ผู้มาเยือน
 - ๓.๑.๕ พื้นที่บนบกและน้ำ ที่ได้มาตรฐาน ตามมาตรฐานที่กำหนด สำหรับการท่องเที่ยว เช่น สถานที่ท่องเที่ยวทางน้ำ ที่ได้มาตรฐาน ตามที่กำหนด
- ๓.๒ พัฒนาศักยภาพและยกระดับคุณภาพบุคลากร แรงงานรองรับการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน เกิดความประทับใจแก่ผู้มาเยือน
- ๓.๓ พัฒนาศักยภาพและยกระดับคุณภาพบุคลากร แรงงานรองรับการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน เกิดความประทับใจแก่ผู้มาเยือน
- ๓.๔ พัฒนาศักยภาพและยกระดับคุณภาพบุคลากร แรงงานรองรับการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน เกิดความประทับใจแก่ผู้มาเยือน
- ๓.๕ พัฒนาศักยภาพและยกระดับคุณภาพบุคลากร แรงงานรองรับการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน เกิดความประทับใจแก่ผู้มาเยือน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓

การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๑. เป้าประสงค์ของการพัฒนา

- ๑.๑ ทรัพยากรธรรมชาติ น้ำ สิ่งแวดล้อม ได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและใช้อย่างยั่งยืน
- ๑.๒ การจัดการพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและใช้อย่างประหยัด

๒. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

เป้าหมายการพัฒนา	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๔ ปี	ข้อมูลพื้นฐาน		เป้าหมายรายปี			
		๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๖๑๒	๒๕๖๑๓	๒๕๖๑๔
๒.๑ ทรัพยากรธรรมชาติ น้ำ สิ่งแวดล้อมได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและใช้อย่างยั่งยืน	๒.๑.๑ ร้อยละของพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น/ร้อยละ ๒	N/A	N/A	๒	๒	๒	๒
	๒.๑.๒ ร้อยละของขยะมูลฝอยที่นำกลับมาใช้ประโยชน์/ร้อยละ ๓๐	N/A	N/A	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐
	๒.๑.๓ จำนวนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพในการจัดการภัยพิบัติ/๔๐	๒๐	๒๕	๒๙	๓๒	๓๔	๔๐
๒.๒ การจัดการพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและใช้อย่างประหยัด	๒.๒.๑ ร้อยละของการใช้พลังงานลดลง/ร้อยละ ๓	N/A	N/A	๓	๓	๓	๓
	๒.๒.๒ การใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้น/๘๐ toe	N/A	N/A	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐

๓. กลยุทธ์

๓.๑ พัฒนาระบวนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ น้ำ และสิ่งแวดล้อมในชุมชนรองรับการเกษตร การท่องเที่ยวและการพัฒนาจังหวัดโดยการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน

๓.๒ อนุรักษ์ ป้องกัน พื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เติมความสมดุลในระบบ生นิเวศพื้นที่ป่าเขา ลำน้ำหลักและนิเวศทางทะเลจังหวัด

๓.๓ พัฒนาศักยภาพเครือข่ายในการจัดการภัยพิบัติ สาธารณภัยที่ยั่งยืน

๓.๔ ส่งเสริม สนับสนุน รณรงค์ และเสริมสร้างความสามารถในการพัฒนาสู่เมืองแห่งพลังงานทดแทน และการประหยัดพลังงาน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔

การพัฒนาคน ชุมชน และสังคมให้น่าอยู่ เข้มแข็ง มั่นคงตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๑. เป้าประสงค์ของการพัฒนา

- ๑.๑ ประชาชนได้รับสวัสดิการพื้นฐานอย่างทั่วถึงมีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีความสุข
- ๑.๒ ประชาชนได้รับความมั่นคง ปลอดภัย เป็นธรรม
- ๑.๓ การศึกษามีคุณภาพ ทัดเทียมกับค่ามาตรฐานการศึกษา
- ๑.๔ ชุมชนเข้มแข็งตามแนวवปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

เป้าหมายการพัฒนา	ตัวชี้วัด/ เป้าหมายรวม ๔ ปี	ข้อมูลพื้นฐาน		เป้าหมายรายปี			
		๒๕๖๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๒.๑ ประชาชนได้รับสวัสดิการพื้นฐานอย่างทั่วถึงมีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีความสุข	๒.๑.๑ ดัชนีความมั่นคงของมนุษย์	๘๐	๘๐	๘๐	๘๕	๙๐	๙๕
๒.๒ ประชาชนได้รับความมั่นคง ปลอดภัย เป็นธรรม	๒.๒.๑ อัตราการลดลงของคดีอาชญากรรมทุกประเภท	๘๐	๘๐	๘๐	๘๕	๙๐	๙๕
๒.๓ การศึกษามีคุณภาพ ทัดเทียมกับค่ามาตรฐานการศึกษา	๒.๓.๑ ค่าเฉลี่ยคะแนน O-net ม.๓	N/A	N/A	๔๐	๔๕	๕๐	๕๕
	๒.๓.๒ ปีการศึกษาเฉลี่ยของคนจังหวัดนครศรีธรรมราช สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานประเทศ	N/A	N/A	๙.๑	๙.๔	๙.๕	๙.๖
๒.๔ ชุมชนเข้มแข็งตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๒.๔.๑ ร้อยละของชุมชนเข้มแข็งตามแนวवปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๓๐	๓๕	๔๐	๔๕	๕๐	๕๕

๓. กลยุทธ์

- ๓.๑ พัฒนาคนคุณภาพการให้บริการทางสังคม และการเข้าถึงสวัสดิการพื้นฐานของประชาชน อย่างทั่วถึง เป็นธรรมและมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- ๓.๒ ส่งเสริมสุขภาพของประชาชนให้มีสุขภาพดีถ้วนหน้าและมีความสุข
- ๓.๓ สร้างความปรองดองสมานฉันท์ เสริมความมั่นคง ปลอดภัย เป็นธรรมแก่ประชาชน ชุมชน สังคม เป็น “นครที่น่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง”
- ๓.๔ ยกระดับคุณภาพการศึกษาทุกระดับให้เดียวมาตรฐาน ให้เป็น “นครแห่งการเรียนรู้”
- ๓.๕ เสริมสร้างเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง มั่นคง ยั่งยืน สร้างงาน สร้างอาชีพตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหาร ปีการศึกษา ๒๕๖๗

๓.๖ พัฒนาระบบการจัดการวัฒนธรรม ประเพณี ศิลปะ ภูมิปัญญาแผ่นดิน ให้มีความยั่งยืน สร้างคุณค่าเพิ่มแก่จังหวัดและชุมชน

๓.๗ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และปัจจัยพื้นฐานเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

